

Commentaar 9

Het gewetenloze karakter van de Chinese Communistische Partij

Wat het meest angstaanjagend is, is dat de CCP er alles aan probeert te doen om de morele fundering van de volledige natie te vernietigen, om elke Chinees in min of meerdere mate tot een samenzweerder om te vormen om zo een omgeving te creëren die gunstig is voor de CCP om 'met de tijd vooruit te gaan'. Het is vooral van belang om duidelijk te begrijpen waarom de CCP gewetenloos handelt, en tevens dienen wij haar misdadige aard te onthullen

Alhoewel de feiten over de 'Slachting op het Plein van de Hemelse Vrede', de vervolging van Falun Gong en de SARS epidemie anders bewijzen, verdraait de CCP in al haar propagandacampagnes de waarheid: "Geen enkele persoon is gestorven!" vertelt de commentator.

legitimiteit te vernieuwen, en haar dode mandaat nieuw leven in te blazen, gebruikt zij in plaats daarvan de meedogenloze methoden die zij tijdens decennia van politieke campagnes heeft ontwikkeld

VOORWOORD

DE communistische beweging die zichzelf al meer dan een eeuw lang als groots en roemruchtig heeft afgeschilderd, heeft de mensheid slechts oorlog, armoede, barbaarsheid en dictatuur gebracht. Met de ineenstorting van de Sovjet-Unie en de Oost-Europese communistische partijen is deze rampzalige en gewelddadige tragedie sinds het einde van de vorige eeuw definitief haar laatste stadium ingegaan. Van de gewone burgers tot aan de secretaris-generaal van de Communistische Partij, niemand gelooft nog in de mythe van het communisme.

De communistische partij kwam niet door een 'goddelijk mandaat'[1] tot stand, noch door een democratische verkiezing. Nu haar ideologie is geruïneerd, staat de legitimiteit van haar bestuur voor een ongekende uitdaging.

Alhoewel het in overeenstemming zou zijn met de loop van de geschiedenis, is de Chinese Communistische Partij (CCP) onwillig om het historische toneel te verlaten. Om haar krankzinnige strijd om

Haar beleid van hervormingen en opening van de grenzen maskeert een wanhopige poging om haar eigen partijbelang en totalitair bewind te handhaven. De economische successen die ondanks strikte beperkingen de afgelopen twintig jaar door het harde werk van het Chinese volk werden geboekt, hebben de CCP er niet van overtuigd het slagersmes neer te leggen. In plaats daarvan schreef de CCP deze prestaties aan haarzelf toe en gebruikte zij deze om haar bewind te bekrachtigen, met als gevolg dat haar voortdurend immorele gedrag nog bedrieglijker en misleider is geworden. Het meest alarmerend is, dat - in een poging om elke Chinese burger min of meer in een samenzweerder te veranderen - de CCP er alles aan doet om de morele fundering van het hele land te vernietigen. Op deze manier hoopt zij een omgeving tot stand te brengen die gunstig is voor de CCP om 'met de tijd mee te gaan'.

Nu we vandaag op een historisch moment zijn aangekomen, is het vooral van belang om goed te begrijpen waarom de CCP als een schurkenbende handelt. Daarnaast dienen wij haar misdadige aard bloot te leggen zodat de Chinese staat langdurige stabiliteit en vrede kan bereiken, zo spoedig mogelijk een tijdperk zonder de CCP kan binnentreden, en een toekomst van hernieuwde nationale glorie kan opbouwen.

I. HET GEWETENLOZE KARAKTER VAN DE CCP IS NOOIT VERANDERD

Voor wie is de hervorming van de CCP bedoeld?

TELKENS wanneer de CCP in haar geschiedenis een crisis doormaakte, vertoonde zij enige sporen van verbetering om bij het volk illusies op te wekken over de CCP. Zonder uitzondering werden deze illusies steeds weer verbrijzeld. Vandaag de dag streeft de CCP korte-termijn profijt na. Ze voert daarmee een show op van economische welvaart die het volk er nogmaals van dient te overtuigen om de illusies van de CCP te geloven. Met de fundamentele conflicten tussen de belangen van de CCP en die van de staat en het volk dient men echter vast te stellen dat deze valse welvaart niet zal aanhouden. De 'hervorming' die de CCP belooft, heeft één doel: het handhaven van haar heerschappij. Het is een slappe hervorming, een oppervlakkige koerswijziging zonder substantie. Achter deze scheve ontwikkelingen gaat een grote sociale crisis schuil. Wanneer deze crisis uitbreekt, zal de natie en het volk wederom boeten.

Met het veranderen van het leiderschap is er een nieuwe generatie van CCP-topfiguren opgestaan die geen aandeel heeft gehad in de Communistische Revolutie, en die daarom minder prestige geniet wat betreft het beheren van het land. Temidden van een legitimiteitscrisis is de bescherming van de belangen van de Partij meer en meer een primaire garantie geworden om de belangen van individuen binnen de CCP te handhaven. De aard van de CCP is zelfzuchtig. Zij kent geen beperkingen. De hoop dat een dergelijke partij zich vreedzaam zou toeleggen op het ontwikkelen van het land is een ijdele hoop.

Laat ons kijken wat de *Ren Min Ri Bao*, de volkskrant en het mondstuk van de CCP, schreef in een artikel op de voorpagina van 12 juli 2004: "De historische dialectiek heeft de leden van de CCP het volgende geleerd: die dingen die veranderd zouden moeten worden, moeten ook veranderen, anders zal er achteruitgang volgen; datgene dat niet veranderd zou moeten worden, moet ook onveranderd blijven, anders zal het leiden tot zelfvernietiging."

Wat is het, dat onveranderd zou moeten blijven? De *Ren Min Ri Bao* verklaart: "De basislijn van de Partij van 'één centrum, twee hoofdpunten' moet honderd jaar ononderbroken meegaan zonder enige veranderingen." [2]

Het volk begrijpt niet noodzakelijk waar het ‘centrum’ en de ‘hoofdpunten’ voor staan, maar iedereen weet dat de vastberadenheid van het communistische spook om haar collectieve belang en dictatuur te handhaven nooit zal veranderen. Het communisme is wereldwijd verslagen en is gedoemd te verdwijnen. Niettemin, hoe corrupter iets wordt, hoe meer het vernietigt in haar doodsstrijd. Het bespreken van democratische verbeteringen met de Communistische Partij is hetzelfde als het vragen aan een tijger om zijn nagels te knippen.

Wat zou China moeten doen zonder de Communistische Partij?

Terwijl de macht van de CCP langzaam afneemt, is het volk onverwachts tot de ontdekking gekomen dat het kwade CCP-spoek, met haar immer muterende schurkenstreken, haar verachtelijke elementen langzaam in elk aspect van het alledaagse leven heeft achtergelaten.

Toen Mao Zedong overleed, huilden vele Chinezen bittere tranen vóór het portret van Mao en vroegen zich af: “Hoe kan China verder gaan zonder voorzitter Mao?” Ironisch genoeg, twintig jaar later, nu de Communistische Partij haar legitimiteit om het land te besturen heeft verloren, lanceert de CCP een nieuwe ronde van propaganda die er voor gezorgd heeft dat het volk zich opnieuw verontrustend afvraagt: “Wat zou China doen zonder de Communistische Partij?”

In werkelijkheid heeft de alomtegenwoordige politieke controle van de CCP de huidige Chinese cultuur en Chinese denkwijzen zo diep gebrandmerkt dat zelfs de criteria waarmee het Chinese volk de CCP beoordeelt, het merkteken van de CCP dragen, en zelfs afkomstig zijn van de CCP. Omdat de CCP in het verleden mensen controleerde door hen geleidelijk met haar elementen in te prenten, is zij nu klaar om te oogsten wat zij zaaide. De dingen die ze heeft ingeprent in de geesten van de mensen zijn nu verteerd en opgenomen in al hun cellen: het volk redeneert volgens de logica van de CCP. Bij het beoordelen van goed en fout plaatst men zichzelf in de schoenen van de CCP. Wat betreft de slachting van de studentenbetogers door de CCP op 4 juni 1989 zeiden sommigen: “Als ik Deng Xiaoping was, zou ik eveneens het protest met tanks onderdrukken.” Wat betreft de vervolging van Falun Gong zeggen sommigen: “Als ik Jiang Zemin was, zou ik ook Falun Gong uitroeien.” Over het verbod op vrijheid van meningsuiting zeggen sommigen: “Als ik de CCP was, zou ik hetzelfde doen.” Waarheid en geweten zijn verdwenen en alleen de CCP-logica blijft over. Dit is een van de meest afschuwelijke en meedogenloze methoden die de CCP met haar gewetenloze karakter heeft toegepast. Zolang het morele gif dat door de CCP werd ingespoten in de gedachten van het volk blijft bestaan, kan de CCP de energie blijven vergaren om haar uiterst ongerechtvaardigde bestaan in stand te houden.

“Wat zou China doen zonder de CCP?” Deze gedachte past precies binnen het doel om het volk te laten redeneren volgens de logica van de CCP.

China ging door haar 5000 jaar oude beschaving zonder de CCP. Inderdaad zou in geen land ter wereld de sociale vooruitgang ophouden te bestaan vanwege de val van een bepaald regime. Na zoveel decennia van CCP heerschappij echter erkent het volk dit feit niet meer. De voortdurende propaganda van de CCP heeft het volk getraind om de Partij als zijn moeder te beschouwen. De alomtegenwoordige politiek van de CCP heeft het het volk onmogelijk gemaakt om zich een leven zonder de CCP voor te stellen.

China ging niet ten onder zonder Mao Zedong. Zou China ineerstorten zonder de CCP?

Wat is de echte bron van onrust?

Vele mensen zijn bewust van het machiavellistische gedrag van de CCP, maar houden er niet van. Ze verafschuwen haar strijd en bedrog. Maar tegelijkertijd vrezen zij de politieke campagnes van de CCP en de daaruit voortvloeiende onrust, en zijn ze bang dat chaos weer zal toeslaan in China. Zodra de CCP het volk dus bedreigt met ‘onrust’, vervalt het volk in een stilzwijgende acceptatie van het CCP bewind en voelt zich hulpeloos temidden van haar despotische macht.

In werkelijkheid is het de CCP, met haar verscheidene miljoenen legerstroepen en gewapende politie, die de échte bron van alle onrust vormt. De gewone burgers hebben geen reden noch het vermogen om opschudding te veroorzaken. Alleen de regressieve CCP kan zo roekeloos zijn om het land op zijn kop te zetten bij het kleinste beetje verandering. De slogan “Stabiliteit boven alles” en “Het in de kiem smoren van alle onstabiele elementen” zijn de theoretische basis van de CCP gaan vormen om haar burgers te onderdrukken. Wie is de grootste veroorzaker van instabiliteit in China? Is het niet de CCP die zich specialiseert in tirannie? De CCP veroorzaakt zelf eerst onrust en gebruikt vervolgens de chaos die zij heeft gecreëerd om het volk te domineren. Dit soort gedrag is kenmerkend voor schurken.

II. DE CCP OFFERT DE ECONOMISCHE ONTWIKKELING OP

Het opstrijken van de eer voor prestaties die bereikt zijn door het harde werken van het volk

DE CCP's aanspraak op legitimiteit is gebaseerd op de economische ontwikkeling van de laatste twintig jaar. In werkelijkheid werd deze ontwikkeling geleidelijk aan door het Chinese volk bereikt, nadat de CCP de teugels ietwat had laten vieren, en kan daarom niet de CCP's eigen verdienste genoemd worden. De CCP heeft de economische ontwikkeling echter wel als haar eigen prestatie opgeëist en verwacht dat het volk daar dankbaar voor is, alsof geen van deze ontwikkelingen zou hebben plaatsgevonden zonder de CCP. In werkelijkheid weten wij allen dat vele niet-communistische landen reeds lang geleden een veel snellere economische groei bereikten.

Wanneer er gouden medailles worden gewonnen op de Olympische Spelen, moeten de atleten de Partij danken. De Partij aarzelde niet om het gekunstelde imago van ‘grote sportnatie’ op te hangen om zichzelf te loven. China leed heel wat schade tijdens de SARS epidemie, maar de *Ren Min Ri Bao* berichtte dat China het virus verslagen had ‘door te vertrouwen op de fundamentele theorie, lijn, principe en ervaring van de Partij’. De lancering van China's ruimteschip Shenzhou-V werd verwezenlijkt door professionals in de astronautische wetenschap en technologie, maar de CCP gebruikte het als bewijs om aan te tonen dat slechts de CCP het Chinese volk kon leiden naar de ranglijst van de machtigste landen ter wereld. Wat betreft China's organisatie van de Olympische Spelen in 2008, wat in feite een ‘olijftak’ van de westerse landen was aan China om het aan te moedigen de mensenrechtensituatie te verbeteren werd door de CCP gebruikt als bevestiging van haar eigen legitimiteit en als voorwendsel om het volk te onderdrukken. Het ‘grote marktpotentieel van China’, dat door buitenlandse investeerders wordt gezocht, komt voort uit de consumptiecapaciteit van de Chinese bevolking van 1,3 miljard mensen. De CCP eigent zich de verdienste voor dit potentieel toe en verandert het in een scherp wapen dat wordt gebruikt om de westerse maatschappijen te dwingen om samen te werken met het CCP-bewind.

De CCP schrijft alles wat slecht is toe aan reactionaire krachten en verborgen motieven van individuen, terwijl zij alles wat goed is aan het leiderschap van de Partij toeschrijft. De CCP zal elk succes gebruiken om haar aanspraak op legitimiteit aannemelijker te maken. Zelfs het wangedrag van de CCP kan tot iets 'goeds' worden verdraaid om haar doeleinden te dienen.

In de vroege jaren '90 bijvoorbeeld, werd het geven van bloed door de CCP gepromoot als een mooie manier om een centje bij te verdienen, met leuzes als "Wil je er beter aan toe zijn, verkoop wat bloed" en "Bloed geven is eerbaar". In de arme plattelandsdorpen zijn de hygiënische condities echter armzalig te noemen, en er werd doorgaans geen bloedonderzoek uitgevoerd alvorens bloed af te nemen. Als een gevolg daarvan, werden een heleboel arme plattelandsbewoners besmet met het HIV virus. In de provincie Henan alleen, doken er honderden zulke AIDS-dorpen op. In totaal werden er ongeveer één miljoen mensen besmet met AIDS, maar de CCP beschouwde de epidemie als een blaam, verbood verder onderzoek en deed verder niets. Een plaatselijke CCP functionaris verklaarde: "De AIDS-patiënten zijn geen mensen, het zijn geesten. Eens ze allemaal gestorven zullen zijn, zal het AIDS probleem vanzelf verdwijnen." Toen het nieuws over de epidemie zich dankzij de inspanningen van plaatselijk medisch personeel en internationale organisaties toch verspreidde, nam de CCP plotseling een andere houding aan. Zij mobiliseerde zorgvuldig haar propagandamachine, spande alles en iedereen voor haar kar, van welbekende acteurs tot de Partijsecretaris, om de voornaamste schuldige, de CCP zelf, af te schilderen als een zegen voor de patiënten, als uitroeier van AIDS en bestrijder van ziektes. Bij het behandelen van een dergelijk ernstige kwestie van leven en dood, was de CCP enkel begaan met hoe zij deze kwestie kon gebruiken om zichzelf te verheerlijken. Alleen een samenzweerder zo venijnig als de CCP is in staat tot een dergelijk meedogenloos gedrag als het onbeschaamde en achterbakse opeisen van eer en het volstrekt negeren van menselijk leven.

Economische schade door kortzichtig gedrag

Temidden van een ernstige 'legitimiteitscrisis' in de jaren '80 voerde de CCP een beleid door van hervorming en openheid om haar bewind te handhaven. Haar begerige verlangen naar snel succes heeft China in een nadelige positie geplaatst, door economen bestempeld als 'de vloek van de laatkomer'.

'De vloek van de laatkomer', door sommige geleerden ook wel 'voordeel van de laatkomer' genoemd, verwijst naar het feit dat onderontwikkelde landen die zich laat op de weg van ontwikkeling begeven, de ontwikkelde landen in vele aspecten kunnen imiteren. Deze imitatie kan twee vormen aannemen: het imiteren van het sociale systeem, of het imiteren van technologische en industriële modellen. Het imiteren van een sociaal systeem is meestal moeilijk, aangezien een dergelijke hervorming de gevestigde belangen van bepaalde sociale of politieke groepen in gevaar zou brengen. Bijgevolg zijn de onderontwikkelde landen eerder geneigd de technologie van de ontwikkelde landen te imiteren. Alhoewel de technologische imitatie een economische groei op korte termijn kan voortbrengen, kan het resulteren in vele verborgen risico's en zelfs in het falen van de lange-termijn ontwikkeling.

Het is precies deze 'vloek van de laatkomer' die de CCP heeft gevolgd, een weg bedoeld te mislukken. In de loop van de afgelopen twee decennia heeft de 'technologische imitatie' van China enkele vruchten afgeworpen, die de CCP heeft gebruikt om haar 'legitimiteit' te bewijzen en zich te blijven verzetten tegen politieke hervormingen die het eigenbelang van de CCP zouden ondermijnen. Op deze wijze zijn de lange-termijn belangen van de natie opgeofferd.

Een pijnlijke rekening voor de economische ontwikkeling van de CCP

Terwijl de CCP constant opscheept over haar economische vooruitgang, staat de Chinese economie momenteel wereldwijd lager gerangschikt dan ten tijde van het Qianlong regime (1711-1799) in de Qing Dynastie. Tijdens de Qianlong periode maakte het bruto nationaal product (BNP) van China meer dan 51 procent uit van het wereldtotaal. Toen Sun Yat-sen de Republiek China (de Kuomintang of KMT-periode) oprichtte, maakte het BNP van China 27 procent van het wereldtotaal uit. Tegen 1923 was dit percentage gezakt, maar het bedroeg nog steeds 12 procent. Toen de CCP in 1949 aan de macht kwam, was het percentage 5,7 procent, en in 2003 was het BNP van China minder dan 4 procent van het wereldtotaal. In tegenstelling tot de economische achteruitgang die ten tijde van de KMT periode door tientallen jaren van oorlog werd veroorzaakt, vond de voortdurende economische daling onder het bewind van de CCP plaats in vreedzame tijden.

Om haar bewind te rechtvaardigen, is de CCP vandaag de dag belust op snelle successen en onmiddellijk profijt. De manke economische hervorming die de CCP lanceerde om haar belangen te beschermen, is het land duur komen te staan. De snelle economische groei van de afgelopen twintig jaar is in hoge mate gestoeld op het buitensporige gebruik en zelfs het verkwisten van hulpmiddelen, en is bereikt ten koste van het milieu. Een aanzienlijk gedeelte van het BNP van China wordt bereikt door de kansen van toekomstige generaties op te offeren. In 2003 droeg China minder dan 4 procent bij tot de wereldeconomie, maar haar consumptie van staal, cement en andere materialen bedroeg één derde van het wereldwijd verbruik.[3]

Van de jaren '80 tot aan het eind van de jaren '90 steeg de woestijnvorming in China van iets meer dan 1000 tot 2460 vierkante kilometer. Het bebouwbaar land per hoofd van de bevolking verminderde ook van ongeveer 2 *mu* in 1980 tot 1,43 *mu* in 2003.[4] De wijdverspreide toename van ontwikkelingsgrond heeft ervoor gezorgd dat China 100 miljoen *mu* akkerland heeft verloren in slechts een paar jaar tijd. Het in beslag genomen land wordt echter voor maar 43 procent gebruikt. Momenteel is de totale hoeveelheid aan afvalwater dat geloosd wordt 43,95 miljard ton. Dat overschrijdt de milieuverwerkingscapaciteit met 82 procent. Van de zeven belangrijkste rivieren is 40,9 procent van het water niet geschikt als drinkwater voor mens en vee. Vijfenzeventig procent van de meren is zo verontreinigd dat het diverse graden van eutrofiëring heeft veroorzaakt.[5] De conflicten tussen mens en natuur in China zijn nog nooit zo intens geweest als vandaag de dag. Noch China noch de rest van de wereld kan dergelijke ongezonde groei aan. Misleid door de oppervlakkige pracht van hoge flatgebouwen en villa's, is het volk zich niet bewust van de dreigende ecologische crisis. Wanneer de tijd komt voor de natuur om de rekening te vereffenen, zullen de gevolgen voor de Chinese natie rampzalig zijn.

In vergelijking heeft Rusland na het achterlaten van het communisme op hetzelfde moment zowel economische als politieke hervormingen doorgevoerd. Na een korte periode van onrust kwam het in een stroomversnelling terecht. Vanaf 1999 tot 2003 werd het BNP van Rusland met een totaal van 29,9 procent verhoogd. De levensstandaard van haar inwoners is beduidend verbeterd. In westerse zakelijke kringen is men niet alleen begonnen met het bespreken van het 'Russische economische fenomeen', maar men is ook op grote schaal beginnen te investeren in Rusland – de nieuwe belofte –. De positie die Rusland inneemt op de ranglijst van aantrekkelijkste naties voor investering is gewijzigd van de zeventiende plaats in 2002 naar de achtste plaats in 2003. Rusland betrad hiermee voor het eerst de top tien van de meest populaire landen voor buitenlandse investeerders.

Zelfs India, een land dat in de gedachtegang van de meeste Chinezen straatarm en doordrongen van etnische conflicten is, heeft genoten van een beduidend versnelde ontwikkeling en

economisch groeipercentage van zeven à acht procent per jaar sinds haar economische hervormingen in 1991. India heeft een vrij volledig rechtssysteem in een markteconomie, een gezond financieel systeem, een goed ontwikkeld democratisch systeem en een stabiele mentaliteit onder het volk. De internationale gemeenschap beschouwt India als een land met groot ontwikkelingspotentieel.

De CCP daarentegen voert slechts economische hervormingen door zonder politieke hervormingen. De valse schijn van een economie die in een korte termijn tot bloei komt, heeft de natuurlijke 'evolutie van sociale systemen' belemmerd. Het is deze onvolledige hervorming die een groeiende onevenwichtigheid in de Chinese maatschappij heeft veroorzaakt en die sociale conflicten heeft aangescherpt. De financiële winst die mensen behalen wordt niet beschermd door een stabiel sociaal systeem. Bovendien hebben de machthebbers van de CCP bij het privatiseren van staatseigendom hun posities gebruikt om hun eigen zakken te vullen.

De CCP bedriegt wederom de boeren

De CCP vertrouwde op de boeren om de macht te verwerven; bij de opbouw van de CCP in het begin gaf de plattelandsbevolking in de door de CCP-gecontroleerde gebieden alles wat zij had aan de CCP. Maar sinds de CCP de macht heeft verkregen over het land, zijn de boeren het slachtoffer van ernstige discriminatie geworden.

Nadat de CCP een regering vormde, zette het een zeer oneerlijk systeem op: het woonregistratiesysteem. Dit systeem classificeert mensen ruwweg in landelijke en niet-landelijke bevolking, en scheidt zo een onredelijke scheiding en oppositie binnen het land. Boeren krijgen geen ziektekostenverzekering, geen werkloosheidsuitkering, geen ouderdomspensioen en kunnen geen leningen krijgen bij banken.

De boeren zijn niet alleen de meest verarmde klasse in China, maar tevens de klasse die de zwaarste belastingdruk draagt. Boeren moeten een verplicht steunfonds betalen, een openbaar welzijnsfonds, een administratief beheersfonds, extra schoolgeld, een geboortebeperkingsbijdrage, militieorganisatie- en opleidingsbijdrage, geldbijdragen voor de constructie van plattelandswegen en een compensatiebijdrage voor militaire dienst. Naast al deze bijdragen moeten zij ook een deel van het graan dat zij produceren verplicht aan de staat verkopen tegen een vast tarief. Ook dienen zij landbouwbelasting te betalen, grondgebiedbelasting, speciale lokale opbrengstenbelasting en slachterijbelasting, dit alles naast talrijke andere heffingen. In tegenstelling daarmee betaalt de niet-landelijke bevolking al deze geldelijke bedragen en belastingen niet.

In het begin van 2004 bracht de Chinese premier Wen Jiabao het 'Document Nr. 1' uit met de verklaring dat het landelijke China voor de moeilijkste tijd stond sinds de economische hervormingen in 1978. Het inkomen van de meeste boeren was stil komen te liggen en zelfs gedaald. Zij waren armer geworden en het inkomensverschil tussen stedelijke en landelijke burgers bleef zich verwijden.

In een boomkwekerij in de oostelijke provincie Sichuan deelden hooggeplaatste regeringsleiders 500.000 yuan (ongeveer 60.500 USD) uit voor een herbebossingsproject. De leiders bij de boomkwekerij staken eerst 200.000 yuan in eigen zak en besteedden vervolgens de resterende 300.000 yuan aan het planten van bomen. Maar aangezien er met het doorgeven van dit bedrag aan ieder opeenvolgend overheidsniveau geld verdween, bleef er op het einde zeer weinig over voor de lokale boeren die de bomen daadwerkelijk moesten planten. De overheid hoefde zich

niet ongerust te maken dat de boeren zouden weigeren aan het project mee te werken vanwege het ontoereikende geldbedrag. De boeren waren zo verpauperd dat zij zelfs voor een schijntje zouden werken. Dit is één van de redenen waarom producten die in China worden gemaakt zo goedkoop zijn.

Het gebruiken van economische belangen om westerse landen onder druk te zetten

Vele mensen geloven dat handel met China de rechten van de mens, de vrijheid van meningsuiting en democratische hervormingen in China zal bevorderen. Na meer dan tien jaar is duidelijk dat deze vooronderstelling slechts een waanidee is. Een vergelijking tussen de principes van zaken doen in China en zaken doen in het Westen dient hier als goed voorbeeld. De eerlijkheid en transparantie van westerse maatschappijen wordt in China vervangen door vriendsjespolitiek, omkoperij en verduistering. Vele westerse bedrijven zijn medeplichtig geworden aan de Chinese corruptie; sommige bedrijven helpen de CCP zelfs om mensenrechten te schenden en de vervolging van haar eigen mensen te verbergen.

Door tijdens haar buitenlandse diplomatiek de economische belangen te gebruiken, gedraagt de CCP zich als de maffia. Of het Chinese contract voor vliegtuigproductie wordt gegeven aan Frankrijk of de V.S. hangt af van welk land bereid zal zijn de mensenrechtenkwesties van de CCP stil te houden. Vele westerse zakenlui en politici worden gedreven en geleid door economische winsten vanuit China. Enkele informatietechnologie (IT) bedrijven uit Noord Amerika hebben speciale producten aan de CCP geleverd om het internet te blokkeren. Om toegang tot de Chinese markt te verkrijgen, zijn sommige internet websites met de CCP overeengekomen om zichzelf te censureren en informatie waar de CCP niet van houdt, uit te filteren.

Volgens de gegevens van het Chinese Ministerie van Handel had China tegen eind april 2004 een totaal van 990 miljard USD aan buitenlandse investeringen in diverse contracten. De 'reusachtige bloedtransfusie' van buitenlands kapitaal in de economie van de CCP is duidelijk. Maar met deze investeringen bracht het buitenlandse kapitaal niet het concept van democratie, vrijheid en mensenrechten als fundamentele principes naar het Chinese volk. In haar propaganda slaat de CCP munt uit de onvoorwaardelijke samenwerking van buitenlandse investeerders en buitenlandse overheden en het gevele van sommige landen. Door gebruik te maken van de oppervlakkige economische welvaart van China zijn functionarissen van de CCP uiterst bedreven geraakt in het samenspannen met ondernemingen om staatsrijkdom te verdelen en politieke hervormingen te blokkeren.

III. DE HERSENSPOELTECHNIEKEN VAN DE CCP ONTWIKKELEN ZICH VAN ONVERBLOEMD TOT 'GERAFFINEERD'

MEN hoort de mensen vaak zeggen: "Ik weet dat de CCP in het verleden te vaak heeft gelogen, maar deze keer vertelt zij de waarheid." Als we terugkijken is dit, ironisch genoeg, wat de mensen in het verleden elke keer zeiden wanneer de CCP een ernstige fout had begaan. Dit weerspiegelt het vermogen dat de CCP in de loop van de decennia heeft verworven, om leugens te gebruiken om het volk te misleiden.

Het volk heeft wat weerstand ontwikkeld tegen de sterke verhalen van de CCP; als antwoord zijn de verzinsels en propaganda van de CCP geraffineerder en 'professioneler' geworden. Ontstaan uit de sloganeske propaganda van het verleden, zijn de hedendaagse leugens van de CCP 'verfijnd' en subtiel. Vooral met de informatieblokkade die zij rond China heeft opgericht, fabriceert de CCP verhalen die gebaseerd zijn op halve waarheden en misleidt nu zo haar publiek. Dit is zelfs schadelijker en bedrieglijker dan al haar sterke verhalen.

In oktober 2004 stond er een artikel in de Engelstalige krant *Chinascopie* dat gevallen analyseerde van de meer subtiele manieren waarop de CCP leugens vervaardigde om de waarheid te verbergen. Toen SARS in 2003 uitbrak op het Chinese vasteland vermoedde de buitenwereld dat China informatie over de epidemie verborgen hield. De CCP weigerde herhaaldelijk om dat te erkennen. Om te achterhalen of de CCP in haar rapport over SARS de waarheid had verteld, las de auteur van het artikel de meer dan 400 rapporten die over SARS vanaf het begin tot in april 2003 op de Xinhua website verschenen waren.

Deze rapporten vertelden het volgende verhaal: Direct toen SARS verschenen was, mobiliseerde de overheid deskundigen op centraal en lokale niveaus om tijdig behandeling te kunnen geven aan patiënten, die na herstel even later uit de ziekenhuizen werden ontslagen. Als reactie op de aansporing van herrieschoppers om te gaan hamsteren en zo te vermijden naar buiten te moeten wanneer de ziekte wijdverspreid zou zijn, verspilde de overheid geen tijd om de geruchten over SARS de kop in te drukken en de verspreiding ervan te verhinderen. Zo was de sociale orde dus effectief verzekerd; alhoewel een zeer klein aantal anti-Chinese krachten een doofpot-affaire van de Chinese overheid vermoedde, geloofden de meeste landen en mensen deze geruchten niet. De op hande zijnde handelsbeurs in Guangzhou zou de grootste deelname ooit van ondernemingen wereldwijd hebben. Overzeese toeristen bevestigden dat het veilig was om naar China te reizen. Deskundigen van de *World Health Organisation* (WHO) in het bijzonder [die voorheen misleid waren door de CCP] verklaarden openbaar dat de Chinese overheid in het samenwerken en het treffen van de aangewezen maatregelen bij het behandelen van SARS vooruitstrevend was geweest zodat er geen problemen zouden moeten zijn. En specialisten gaven het startsein [na meer dan 20 dagen vertraging] aan de provincie Guangdong om het gebied te inspecteren.

Deze meer dan 400 artikelen gaven de auteur de indruk dat de CCP tijdens deze vier maanden vrij transparant en verantwoordelijk voor de gezondheid van het volk had gehandeld, en overtuigden het volk ervan dat de CCP niets verborgen had. Echter op 20 april 2003 kondigde het Informatiebureau van de Chinese Staatsraad in haar persconferentie aan dat SARS daadwerkelijk was uitgebroken in China en gaf zo indirect toe dat de overheid de epidemie had verborgen. Toen pas zag deze auteur de waarheid en begreep hij de schaamteloze en bedrieglijke methoden die door de CCP waren aangewend en die 'met de tijd vooruit waren gegaan'.

Voor haar verslaggeving van de algemene verkiezingen in Taiwan gebruikte de CCP dezelfde subtiele en geraffineerde benadering, suggererend dat een presidentiële verkiezing tot eindeloze rampen zou leiden: een golf van zelfmoorden, het instorten van de effectenbeurzen, een verhoging van 'bizarre ziektes', mentale inzinkingen, emigratie van de bewoners van Taiwan, familieruzies, een verharde houding ten opzichte van het leven, een gedeprimeerde markt, het op straat in het wilde weg schieten, protesten en demonstraties, een belegering van het presidentiële gebouw, sociale onrust, politieke farce, enzovoort. In een poging om het volk te doen geloven dat al dit onheil het rampzalige gevolg zou zijn van een verkiezing en dat China nooit een democratische verkiezing zou moeten houden, vulde de CCP de hoofden van de Chinezen dagelijks met dergelijke ideeën.

Wat betreft Falun Gong heeft de CCP zich nog bedrevener getoond in haar vaardigheid van bedriegen en vals beschuldigen. De één na de ander door de CCP opgevoerde toneelstukken bleven elkaar opvolgen. Geen wonder dat zoveel Chinese burgers om de tuin zijn geleid. De geslepen propaganda van de CCP is zo bedrieglijk dat haar slachtoffers gewillig geloven in de leugens van de CCP en denken dat zij de waarheid kennen.

Het bedrog dat de CCP in haar hersenspoelingspropaganda gebruikt is in de loop van de afgelopen decennia geraffineerder en subtieler geworden en is in feite een natuurlijke uitgroei van haar gewetenloze aard.

IV. DE SCHIJNHEILIGHEID VAN DE CCP WAT BETREFT DE RECHTEN VAN DE MENS

Van het zich toe-eigenen van de democratie om de macht te grijpen tot het voorwenden van democratie om het dictatoriale regime te behouden

“IN een democratische staat zou de soevereiniteit moeten liggen in de handen van het volk, wat overeenstemt met de principes van hemel en aarde. Als een staat beweert democratisch te zijn terwijl de soevereiniteit niet bij haar mensen ligt, dan is dit absoluut niet het juiste spoor en kan het slechts als een afwijking worden beschouwd. Een dergelijke staat is geen democratische natie... Hoe kan democratie mogelijk zijn zonder het bewind van de Partij te beëindigen en zonder een volksverkiezing? Geef de mensen hun rechten terug!”

Klinkt dit citaat als iets uit een artikel dat door ‘overzeese vijanden’ werd geschreven om de CCP te kelderen? In werkelijkheid komt bovengenoemde verklaring uit een artikel in het *Xinhua Dagblad*, de officiële krant van de CCP, van 27 september 1945.

Sinds zij onrechtmatig de macht overnam, behandelt de CCP die “volksverkiezing” trompetterde en eiste “de mensen hun rechten terug te geven”, ‘stemrecht voor het volk’ als een taboe. De mensen die verondersteld worden de ‘meesters en de eigenaars van de staat’ te zijn, hebben totaal geen rechten om zelf beslissingen te nemen. Woorden zijn ontoereikend om de gewetenloze aard van de CCP te beschrijven.

Als men veronderstelt dat wat er gebeurd is water onder de brug is, en dat de kwaadaardige CCP-sekte die gedijt op bloedvergieten en de natie met leugens regeert, zichzelf zal hervormen, vrijgevig zal worden en echt bereid zal zijn “om de rechten aan de mensen terug te geven”, dan heeft men het mis. Laat ons horen wat de *Ren Min Ri Bao*, het mondstuk van de CCP, te zeggen had op 23 november 2004, zestig jaar na de bovengenoemde openbare verklaring: “Een aanhoudende ideologische controle is de belangrijkste ideologische en politieke fundering voor het consolideren van het bewind van de Partij.”

Onlangs stelde de CCP een nieuw principe voor, genaamd ‘Drie ‘Zonder’[6], waarvan het eerste is ‘ontwikkeling zonder debatten’. Hierin is ‘ontwikkeling’ nep en het ‘zonder debatten’ dat de nadruk legt op ‘één stem, één hal’ het echte doel van de CCP.

Toen welbekend CBS correspondent Mike Wallace in het jaar 2000 Jiang Zemin vroeg waarom China geen democratische verkiezingen had gehouden, antwoordde Jiang: “Het Chinese volk heeft een veel te laag opleidingsniveau.”

Echter op 25 februari 1939 schreeuwde de CCP in het *Xinhua Dagblad*: “Zij (de KMT) denken dat de democratie in China niet vandaag moet worden gerealiseerd, maar een aantal jaren later. Ze zijn van mening dat de democratie moet wachten tot de kennis en het onderwijsniveau van het Chinese volk die van de democratische landen in Europa en Amerika evenaren... maar alleen onder het democratische systeem zal het gemakkelijker worden om de mensen te onderwijzen en op te leiden.”

Het hypocritische verschil tussen wat de *Xinhua Daily* schreef in 1939 en wat Jiang Zemin zei in 2000 schetst het ware beeld van het kwaadaardige karakter van de CCP.

Na het bloedbad op het Plein van de Hemelse Vrede in 1989 verscheen de CCP opnieuw op het wereldtoneel met een belabberd mensenrechtenstrafblad. De geschiedenis gaf de CCP een keuze: óf zij zou kunnen leren haar volk te eerbiedigen en echt de mensenrechten te respecteren, óf zij zou de rechten van de mens in China kunnen blijven misbruiken terwijl zij aan de buitenwereld de schijn ophoudt dat de rechten van de mens worden gerespecteerd om zo internationale veroordeling te vermijden.

Overeenkomstig haar dictatoriale aard koos de CCP jammer genoeg en zonder aarzeling wegvoor het laatste. Zij verzamelde en moedigde een groot aantal gewetenloze doch ‘getalenteerde’ mensen op wetenschappelijk en godsdienstig gebied aan en gaf hen specifiek opdracht om bedrieglijke propaganda in het buitenland te verspreiden. Zo werd de schijn ‘voortgang’ van de CCP wat betreft de mensenrechten gepromoot. Zij verzong een scala aan rechterlijke drogredenen zoals het ‘overlevingsrecht’ of het ‘recht op onderdak en voedsel’. De redenering was als volgt: “Wanneer de mensen honger hebben, hebben zij dan niet het recht om te spreken? Zelfs als zij die honger hebben niet kunnen spreken, zal het dan toegestaan worden dat zij die hun buik gevuld hebben voor de hongerlijdenden spreken?” De CCP probeerde zelfs om het Chinese volk en de westerse democratische landen te bedriegen door spelletjes te spelen met de mensenrechten. Zij had zelfs het lef om te beweren dat “het heden de beste periode is voor de rechten van de mens in China”.

Artikel 35 van de grondwet van China bepaalt dat de burgers van de Volksrepubliek China vrijheid van meningsuiting, publicatie, samenkomst, vereniging, protest, en demonstratie hebben. De CCP speelt eenvoudigweg woordspelletjes. Onder het bewind van de CCP zijn talloze mensen beroofd van hun recht op geloof, vrije meningsuiting, publicatie, samenkomst en juridische bijstand. De CCP beval zelfs dat het in beroep gaan van sommige groepen illegaal dient te worden beschouwd. Bij meer dan één gelegenheid in 2004 vroegen sommige civiele groeperingen in Beijing toestemming om te demonstreren. In plaats van het geven van goedkeuring, arresteerde de overheid de aanvragers. Het door de CCP Grondwet bevestigde ‘één land, twee systemen’ beleid voor Hong Kong is eveneens een list. De CCP spreekt erover geen veranderingen aan te brengen in Hong Kong voor de komende 50 jaar. Toch heeft zij amper vijf jaar na de teruggave van Hong Kong aan China geprobeerd om van de twee systemen er één te maken in haar poging een tirannieke wetgeving, Basiswet Artikel 23, te laten goedkeuren.[7]

Het laatste duistere plot van de CCP is het gebruik van de valse ‘bevordering van vrijheid van meningsuiting’ om de omvang van haar massale toezicht en controles te verbergen. De Chinezen schijnen nu hun meningen vrijer te kunnen uiten. Bovendien gaat via het internet nieuws sneller rond. Dus beweert de CCP nu dat zij vrijheid van meningsuiting toestaat. Vrij veel mensen zijn erin getrapt. Maar dit is een valse voorstelling van zaken. Het is niet zo dat de CCP welwillend is geworden; de Partij kan gewoonweg de sociale ontwikkelingen en technologische voortgang niet tegenhouden. Laten we de rol eens bekijken die de CCP speelt inzake het internet: de Partij blokkeert websites, filtert informatie, controleert chatrooms, controleert e-mail en klaagt

internetgebruikers aan. Alles wat zij doet is regressief van aard. Met de hulp van sommige kapitalisten die mensenrechten en geweten negeren, is de politie van de CCP vandaag de dag uitgerust met high-tech apparatuur waarmee zij elke handeling van internetgebruikers vanuit een patrouilleauto kan monitoren. Wanneer we de immoraliteit van de CCP – het begaan van misdaden op klaarlichte dag – bekijken in de context van de wereldwijde trend naar democratische vrijheid, hoe kunnen we dan van haar verwachten dat zij vooruitgang boekt op het gebied van mensenrechten? De CCP heeft het zelf al gezegd: “Het wordt wat losser aan de buitenkant, maar intern wordt het strakker.” De gewetenloze aard van de CCP is nooit veranderd.

Om in 2004 een goed imago voor zichzelf te creëren tijdens de V.N. Commissie voor de Mensenrechten, voerde de CCP een serie van gebeurtenissen op om het misbruik van de mensenrechten streng te straffen. Deze gebeurtenissen waren echter slechts bedoeld voor buitenlanders en hadden geen substantie. Dit komt omdat in China de grootste schender van de mensenrechten de CCP zelf is, als ook haar voormalige voorzitter Jiang Zemin, de voormalige secretaris van de Politieke en Gerechtelijke Commissie Luo Gan, minister Zhou Yongkang, en afgevaardigd minister Liu Jing van het Ministerie van Openbare Veiligheid. Hun show van het straffen van hen die de rechten van de mens schenden, is te vergelijken met een dief die schreeuwt: “Houdt de dief!”

Een analogie kan worden gemaakt met een serieverkrachter die, onttrokken aan het zicht, tien meisjes per dag aanvalt. Plotseling zijn er teveel mensen in de buurt en dus verkracht hij slechts één meisje voor de ogen van het publiek. Kan er gezegd worden dat de verkrachter zich gebeterd heeft? Zijn overgang van aanvallen achter de schermen tot het publiekelijk verkrachten bewijst dat de verkrachter zelfs nog lager en schaamtelozer is geworden dan voorheen. De aard van de serieverkrachter is helemaal niet veranderd. Wat veranderd is, is het feit dat het niet meer zo gemakkelijk voor hem is om zijn misdaden te begaan.

De CCP is net als deze serieverkrachter. De dictatoriale aard van de CCP en haar instinctieve vrees de macht te verliezen, maken dat zij mensenrechten niet zal eerbiedigen. De menselijke, materiële en financiële middelen die worden gebruikt om haar strafblad inzake mensenrechten te verdoezelen, hebben haar inspanningen voor de werkelijke verbetering van de mensenrechten ver overschreden. De ongebreidelde slachtpartijen en vervolgingen waar de CCP zich in heel China aan heeft overgegeven, is het grootste ongeluk dat het Chinese volk is overkomen.

Onder het mom van de wet zich anders voordoen om misdaden te begaan

Om de belangen van bepaalde groepen te beschermen, heeft de CCP enerzijds haar vorige nepvertoning de deur uitgegooid en de arbeiders, boeren en het gewone volk volledig in de steek gelaten; nu haar misbruik van de mensenrechten meer en meer aan de internationale gemeenschap worden onthult, heeft zij anderzijds haar bedrieglijke en doortrapte manieren verder ontwikkeld. De CCP heeft populaire taal gebruikt, zoals ‘de rechtsstaat’, ‘markt’, ‘voor het volk’, en ‘hervorming’ om mensen te verwarren. De CCP kan haar kwade schurken aard niet veranderen, zelfs niet als zij zich kleedt in een westers kostuum. Een dergelijk imago is alleen nog meer misleidend dan de CCP ‘in het kostuum van Mao’. In George Orwell’s *Animal Farm* (gepubliceerd in 1945) leerden de varkens om recht op te lopen. Deze nieuw verworven vaardigheid gaf hen een ander imago, maar veranderde niet het feit dat het varkens waren.

A. Het maken van wetten en verordeningen die de Chinese grondwet schenden

Ongrondwettelijke verordeningen en regels worden doorgegeven aan ordehandhavers op verschillende niveaus als ‘wettelijke basis’. Het doel hiervan is het belemmeren van inspanningen van het volk om vervolging tegen te gaan, vrijheid te winnen, en de rechten van de mens hoog te houden.

B. Niet-politieke problemen worden met politieke middelen behandeld

Een gewoon sociaal probleem wordt opgeblazen tot ‘het concurreren met de Partij voor de gunst van het volk’, ‘de ondergang aan de Partij en aan het land brengen’, ‘een volksopstand’, en ‘vijandelijke krachten’. Een niet-politieke kwestie wordt opzettelijk politiek gemaakt, zodat de CCP politieke campagnes als propagandamiddel kan gebruiken om haat op te wekken bij het volk.

C. Politieke problemen worden met onderhandse middelen behandeld

De meest recente bezigheid van de CCP om pro-democratische inwoners en onafhankelijk denkende intellectuelen aan te vallen is het opzetten van valstrikken om hen gevangen te kunnen nemen. Zulke valstrikken omvatten valse beschuldigingen van wetsovertredingen, zoals prostitutie en belastingontduiking. Deze zaken worden weinig ruchtbaarheid gegeven om veroordeling door buitenstaanders te vermijden. Deze misdaden, die voldoende zijn om de reputatie van de beschuldigde te ruïneren, worden ook gebruikt om de slachtoffers publiekelijk te vernederen.

De enige verandering in de gewetenloze aard van de CCP, als er al één zou zijn, is dat zij zelfs nog schandelijker en onmenselijker is geworden.

De CCP gijzelt meer dan één miljard mensen met haar verdraaide logica

Veronderstel dat een wellustig crimineel ingebroken heeft in een huis en een meisje heeft verkracht. Tijdens de rechtszaak verdedigt deze misdadiger zich door te beweren dat hij het slachtoffer niet heeft gedood; hij verkrachtte haar slechts. Omdat moorden slechter is dan verkrachten, beweert hij dat hij onschuldig is en onmiddellijk moet worden vrijgelaten. Hij zegt dat mensen hem ook zouden moeten prijzen omdat hij slechts verkracht heeft en niet vermoord.

Deze logica klinkt belachelijk. De logica die de CCP gebruikt ter verdediging van haar slachting op het Plein van de Hemelse Vrede op 4 juni 1989 is echter precies dezelfde als die van de bovengenoemde misdadiger. De CCP heeft beweerd dat met de ‘onderdrukking van studenten’ een potentiële ‘interne wanorde’ in China is vermeden. Om ‘interne wanorde’ te voorkomen, werd aldus het ‘onderdrukken van de studenten’ gerechtvaardigd.

“Verkrachten of vermoorden, wat is beter?” Wanneer een misdadiger een rechter tijdens een rechtszaak zo’n vraag stelt, dan geeft dat aan hoe schaamteloos de misdadiger is. Zo ook in de kwestie van het bloedbad op het Plein van de Hemelse Vrede overdachten de CCP en haar cohorten niet of zij schuldig waren aan moord. In plaats daarvan vroegen zij de samenleving wat beter is: de onderdrukking van studenten, of ‘interne wanorde die tot burgeroorlog kan leiden’.

De CCP heeft de macht over de volledige staatsmachine en alle propagandamiddelen. Met andere woorden, de 1,3 miljard Chinezen worden door de CCP gegijzeld. Met de 1,3 miljard gegijzelden in de hand, kan de CCP met haar ‘gijzelingstheorie’ argumenteren dat als het niet een bepaalde groep mensen onderdrukt, de hele natie in opschudding en in gevaar zal zijn. Met dit excuus kan de CCP wanneer zij maar wil om het even welk individu of groep onderdrukken.

Haar onderdrukking kan altijd worden ‘gerechtvaardigd’. Met zulke bedrieglijke argumenten en misleidende redeneringen, is er één crimineel op aarde die schaamtelozer is dan de CCP?

De wortel en de stok

— van het verlenen van ‘vrijheid’ tot het verheven van de onderdrukking

Vele Chinezen zijn van mening dat zij nu meer ‘vrijheid’ genieten dan voordien, en koesteren daarom hoop met het vooruitzicht op verbetering van de CCP. In feite hangt de graad van vrijheid die het volk wordt ‘verleend’ sterk af van het crisisgevoel van de CCP. De CCP zou om het even wat doen om de collectieve belangen van de Partij te handhaven, met inbegrip van het toestaan van zogenaamde democratie, vrijheid of mensenrechten aan het volk.

Onder de leiding van de CCP is de zogenaamde ‘vrijheid’ die door de CCP verleend werd echter niet gestoeld op enige wetgeving. Temidden van de internationale trend naar democratie is dergelijke ‘vrijheid’ zuiver en alleen een hulpmiddel om mensen te misleiden en te beheersen. In wezen is deze ‘vrijheid’ onverzoenlijk met de dictatuur van de CCP. Zodra een dergelijk begrip het tolerantieniveau van de CCP overstijgt, kan de CCP alle ‘vrijheid’ onmiddellijk terugnemen. In de geschiedenis van de CCP waren er verscheidene perioden waarin vrijheid van meningsuiting relatief goed getolereerd werd, met meteen daaropvolgend een periode van strenge controle. Dergelijke cyclische patronen lopen door de gehele geschiedenis van de CCP. Dit illustreert de criminele aard van de CCP.

Indien men de officiële Xinhua website van de CCP bezoekt of de *Ren Min Ri Bao* online, zal men merken dat inderdaad heel wat berichten negatieve informatie over China bevatten. Dit komt allereerst omdat er tegenwoordig teveel slecht nieuws snel circuleert in China. Het persbureau moet deze verhalen wel berichten om geloofwaardig te blijven. Ten tweede valt het standpunt van dergelijke berichten samen met de belangen van de CCP, dat wil zeggen: “Een beetje kritiek biedt veel hulp.” De berichten schrijven altijd de oorzaak van het slechte nieuws aan bepaalde individuen toe en de Partij heeft er nooit wat mee te maken. Tegelijkertijd prijzen deze berichten de CCP leiding voor het bieden van een oplossing. Op vakkundige wijze beheerst de CCP wat er wel bericht dient te worden, wat niet, hoeveel er over iets bericht dient te worden, en of het door de Chinese media of door de CCP gecontroleerde buitenlandse media bericht dient te worden.

De CCP is een expert in het verdraaien van slecht nieuws tot iets dat het gewenste effect kan bereiken van het winnen van de sympathie van het volk. Veel jongeren zijn van mening dat de CCP nu een goede vrijheid van meningsuiting toelaat, en hebben daarom hoop en waardering voor de CCP. Zij zijn slachtoffer geworden van de geraffineerde strategieën van de door de overheid gecontroleerde media. Door een chaotische situatie binnen de Chinese maatschappij te creëren en het vervolgens wat mediaaandacht te geven, kan de CCP het volk er verder van overtuigen dat haar macht de enige is die een dergelijke chaotische maatschappij kan regeren. Op deze wijze kan zij mensen manipuleren om haar bewind te bekrachtigen.

Wij zouden niet moeten denken dat de CCP uit zichzelf veranderd is, zelfs niet wanneer wij één of andere ‘goedaardige bedoeling’ zien van de CCP wat betreft het verbeteren van de mensenrechten. Toen de CCP in het verleden worstelde om de KMT omver te werpen, beweerde zij aan het vechten te zijn voor een democratische staat. De CCP bezit zo’n misdadige aard, dat geen enkele van haar beloftes betrouwbaar is.

V. FACETTEN VAN DE GEWETENLOZE AARD VAN DE CCP

Staatsgrond uit ijdelheid van de hand doen en het land verraden onder het mom van ‘nationale eenheid’

“BEVRIJD Taiwan” en “Verenig Taiwan”[8] waren de afgelopen decennia propagandaslogans van de CCP. Met deze propaganda heeft de CCP als een nationalist en een patriot gehandeld. Geeft de CCP echt om de volledigheid van het staatsgrondgebied? Helemaal niet. Taiwan is slechts een historisch probleem dat werd veroorzaakt door de strijd tussen de CCP en KMT. Het is een middel dat de CCP gebruikt om zijn tegenstanders aan te vallen en de steun van het volk te winnen.

In de begindagen van de CCP toen ze tijdens het KMT bewind de ‘Chinese Sovjet’ in het leven riep, verklaarde Artikel 14 van haar grondwet dat “om het even welke etnische groep of provincie in China haar onafhankelijkheid kan opeisen”. Om gehoor te geven aan de Sovjet-Unie was de toenmalige slogan van de CCP: “De Sovjet beschermen.” In plaats van tegen de Japanse indringers te strijden had de CCP tijdens de Chinees-Japanse Oorlog als voornaamste doel de kans te grijpen zichzelf te vergroten. In 1945 viel het Rode Leger van de Sovjet-Unie noordoost China binnen en beging er diefstal, moord en verkrachting, maar de CCP uitte geen woord van afkeuring. Zo ook hield de CCP zich stil toen de Sovjet-Unie Mongolië steunde om van China onafhankelijk te worden.

Eind 1999 ondertekende de CCP met Rusland een overeenkomst voor het in kaart brengen van de Chinees-Russische grens, waarin de CCP alle ongelijke afspraken tussen de Qing Dynastie en Rusland van meer dan 100 jaar geleden, accepteerde, en een grondgebied aan Rusland verkocht van meer dan één miljoen vierkante kilometers – een gebied zo groot dat Taiwan er tientallen malen in past –. In 2004 ondertekenden de CCP een aanvullende overeenkomst met Rusland voor de oostelijke Chinees-Russische grens en verloor naar verluidt opnieuw soevereiniteit over de helft van het eiland Heixiazi in de provincie Heilongjiang.

Wat andere grenskwesties betreft zoals de Nansha eilanden en het eiland Diaoyu is de CCP totaal onverschillig, omdat deze kwesties de macht van de CCP niet beïnvloeden. De CCP heeft een ophef gemaakt van “Het verenigen van Taiwan”, maar dat is slechts een rookscherm en een verdorven middel om het volk tot blind patriottisme aan te zetten en de aandacht weg te houden van binnenlandse conflicten.

Een politieke schurkenbende zonder morele beperkingen

Een overheid zou altijd gecontroleerd moeten worden. In democratische landen zijn de verdeling van macht en de vrijheid van meningsuiting en pers goede toezichhoudende mechanismen. Verder zorgen geloofsovertuigingen voor morele zelfdiscipline.

De CCP promoot atheïsme; vandaar dat er geen verheven standaard is om haar gedrag op moreel vlak in te tomen. De CCP is een dictatuur; vandaar dat er geen wet is om haar politiek aan banden te leggen. Als gevolg daarvan brengt de CCP haar tirannieke gluisperigheid en misdadige aard volledig roekeloos en onbeteugeld naar buiten. Volgens de CCP zelf, wie is het die de Partij controleert? “De CCP controleert zichzelf!” Dit is de slagzin die de CCP heeft gebruikt om mensen decennia lang te bedriegen. In haar vroege dagen werd het ‘zelfkritiek’ genoemd, daarna ‘zelftoezicht’ en ‘het perfectioneren van de leiding van de Partij’, en recentelijk ‘het eigenhandig verbeteren van de regeercapaciteiten van de Partij’. De CCP benadrukt de ‘superieure macht’ die zij zou bezitten om ‘zichzelf te verbeteren’. De CCP zegt dit niet alleen, maar neemt ook acties

zoals het oprichten van ‘het centrale comité voor disciplinaire inspectie’ en ‘het bureau voor het aantekenen van beroep’ en dergelijke. Deze organisaties zijn slechts mooie doch onbruikbare ‘bloemenvazen’ die het volk moeten verwarren en misleiden.

Zonder morele en wettelijke beperkingen staat de ‘zelfverbetering’ van de CCP gelijk aan het traditionele Chinese gezegde: “Demonen komen te voorschijn uit het eigen hart.” Het is slechts een excuus van de CCP om extern toezicht af te wijzen en om te weigeren het verbod op te heffen op de vrije pers en op het vormen van vrije politieke partijen. Politieke misdadigers gebruiken deze truc om het volk voor de gek te houden en de macht van de CCP en de belangen van de heersende groep veilig te stellen.

De CCP is een expert op het gebied van het smeden van politieke complotten. ‘De democratische dictatuur van het volk’, ‘democratisch centralisme’, ‘het politieke overleg’ enzovoort zijn allemaal bedrieglijke complotten. Behalve wat betreft het ‘dictatuur’ gedeelte, zijn het allemaal leugens.

Het gebruiken van trucs — van de nep weerstand tegen de Japanse invasie tot aan het bedrieglijke antiterrorisme

De CCP heeft altijd beweerd het Chinese volk geleid te hebben bij het verslaan van de Japanse invallers. Maar de overvloed aan historische archieven onthult dat de CCP opzettelijk gevechten in de Chinees-Japanse oorlog vermeed. De CCP belemmerde alleen maar de anti-Japanse inspanningen door van de betrokkenheid van de KMT in de oorlog gebruik te maken om haar eigen macht te versterken.

De enige belangrijke veldslagen die de CCP uitvocht waren de veldslag om de Pingxing pas en de Slag der Honderd Regimenten. Tijdens de veldslag om de Pingxing pas was de CCP noch de aanvoerder, noch de belangrijkste krijgsmacht die deelnam. De troepen van de CCP lokten slechts de Japanse bevoorradingstroepen in een hinderlaag. Wat de Slag der Honderd Regimenten betreft geloofde de kern van de CCP dat met deelname hun eigen strategische beleid geschonden was. Na deze twee veldslagen namen Mao en zijn CCP-leger geen deel meer aan serieuze veldslagen, noch brachten zij Chinees-Japanse oorlogshelden voort zoals Dong Cunrui tijdens de oorlog met de KMT in 1948 en Huang Jiguang tijdens de Koreaans-Amerikaanse oorlog. Slechts een klein aantal militaire bevelhebbers van de CCP stierf op het anti-Japanse slagveld. Tot op de dag van vandaag kan de CCP zelfs nog geen cijfer publiceren omtrent haar slachtoffers die tijdens de Chinees-Japanse oorlog gevallen zijn, noch kan men op het enorme grondgebied van China veel gedenktekens vinden voor CCP-helden uit de Chinees-Japanse oorlog.

Destijds richtte de CCP ver weg van het front een ‘grensgebiedoverheid’ op in de provincies Shaanxi, Gansu en Ningxia. In hedendaagse termen uitgedrukt leidde de CCP ‘één land, twee systemen’ of ‘twee China’s’ binnen China. Hoewel de bevelhebbers van de CCP geen gebrek hadden aan hartstocht om zich te verzetten tegen de Japanners, waren de hooggeplaatste ambtenaren van de CCP niet oprecht in het voeren van de Chinees-Japanse oorlog. In plaats daarvan troffen zij maatregelen om hun rijkdom te beschermen en de oorlog als kans te gebruiken om hun eigen macht te versterken. Toen China en Japan de diplomatieke relaties in 1972 hervatten, liet Mao Zedong zich de waarheid ontvallen aan de Japanse premier Kakuei Tanaka, dat de CCP Japan zou moeten bedanken omdat de CCP zonder de Chinees-Japanse oorlog nooit in China aan de macht zou zijn gekomen.

Bovengenoemde is waar wat betreft de bedrieglijke bewering, dat het de CCP is die de Chinezen geleid zou hebben om stand te houden in de achtjarige oorlog tegen de Japanners en uiteindelijk de overwinning zou behalen.

Met de terroristenaanval van 11 september 2001 in de V.S. meer dan een halve eeuw later zijn antiterroristische inspanningen wereldwijd een punt van aandacht geworden. De CCP gebruikte opnieuw bedrieglijke strategieën die lijken op die ten tijde van de Chinees-Japanse oorlog. Onder het mom van antiterrorisme heeft de CCP vele gelovigen, dissidenten en groeperingen die betrokken zijn bij etnische of territoriale conflicten als terroristen bestempeld. Onder het mom van deze internationale antiterroristische inspanning heeft de CCP een serie van gewelddadige onderdrukkingen gelanceerd.

Op 27 september 2004 citeerde het Xinhua Persbureau de krant *Xinjing* dat Beijing wel eens het eerste antiterrorisme bureau in China zou kunnen gaan openen. Sommige overzeese pro-CCP media benadrukten zelfs in het nieuws dat China's '6-10 Bureau' (het '6-10 Bureau' is een netwerk van overheidsagentschappen speciaal opgericht voor de vervolging van Falun Gong beoefenaars) zich had aangesloten bij de antiterroristische inspanningen, en beweerden daarmee dat het antiterrorisme bureau zich zou concentreren op het aanvallen van terroristenorganisaties, waaronder Falun Gong.

De CCP plakt het etiket "terroristen" op mensen die geen wapens in hun handen houden, die geen weerstand bieden wanneer zij worden geslagen of beledigd, en die vreedzaam in beroep gaan voor het recht op hun geloof. Gebruikmakend van het klimaat van antiterrorisme heeft de CCP haar tot de tanden gewapende 'speciale antiterroristen-eenheid' gemobiliseerd om een snelle vervolging te dirigeren tegen deze groep vreedzame mensen. Verder gebruikt de CCP antiterrorisme als excuus om internationale aandacht en veroordeling te vermijden voor haar vervolging van Falun Gong. De vormen van misleiding die zij vandaag de dag gebruikt, verschillen niet van de misleiding die de CCP heeft toegepast tijdens de Chinees-Japanse oorlog. Het is beschamend om ernstige aangelegenheden als de internationale anti-terroristische inspanningen op deze manier te misbruiken.

Pretenderen oprecht te zijn en openlijk akkoord te gaan, maar er heimelijk tegenin gaan

De CCP gelooft haar eigen doctrines niet, maar dwingt anderen om erin te geloven. Dit is één van de meest subtiele methoden die door de CCP-sekte gebruikt wordt. De CCP weet dat haar doctrines vals zijn en dat het idee van socialisme onwaar is. De CCP gelooft zelf niet in deze doctrines, maar dwingt mensen om erin te geloven. Zij vervolgt mensen die er niet in geloven. De CCP heeft zo een bedrieglijke ideologie schaamteloos in de grondwet gezet als zijnde de fundering van de Chinese staat.

In de samenleving is er een interessant fenomeen gaande. Vele hooggeplaatste ambtenaren in China's politieke arena verliezen hun positie omwille van corruptie. Dit zijn dezelfde mensen die eerlijkheid en onbaatzuchtigheid in openbare vergaderingen promoten terwijl zij zich achter de scène bezighouden met omkoperij, corruptie, en andere decadente activiteiten. Vele zogenaamde 'dienaars van het volk' zijn op deze manier van hun voetstuk gevallen, zoals Li Jiating, de vroegere gouverneur van de provincie Yunnan, Liu Fangren, de Partijsecretaris van de provincie Guizhou, Cheng Weigao de Partijsecretaris van de provincie Hebei, Tian Fengshan, minister van Land en Midden, en Wang Huaizhong, de luitenant-gouverneur van de provincie Anhui. Als men naar hun toespraken luistert, zal men zonder uitzondering vinden dat zij anti-corruptie

campagnes hebben gesteund en herhaaldelijk hun ondergeschikten hebben aangespoord om zich eerlijk te gedragen, ook toen zij zelf fondsen verduisterden en steekpenningen aannamen.

Alhoewel de CCP veel voorbeeldige kaderleden gepromoveerd heeft en vaak een aantal idealistische en ambitieuze mensen aangetrokken heeft om lid van de Partij te worden en zo het imago van de Partij te verfraaien, duidelijk voor iedereen is in wat een verschrikkelijke toestand de als maar verder degenererende Chinese morele waarden verkeren. Waarom is de CCP-propaganda van ‘spirituele beschaving’ er niet in geslaagd dit te corrigeren?

In feite spraken de leiders van de Communistische Partij lege woorden toen zij de ‘communistiche morele kwaliteit’ en ‘het dienen van het volk’ afkondigden. De onsamenhangendheid tussen de woorden en de daden van de communistische leiders kan helemaal teruggeleid worden tot aan de stichter Karl Marx. Marx had een onwettige zoon. Lenin liep syfilis bij de prostituees. Stalin werd aangeklaagd om een zangeres gedwongen te hebben tot een seksuele relatie. Mao Zedong leefde zich uit in lust. Jiang Zemin is promiscue. De Roemeense communistische leider Ceausescu maakte zijn hele familie stinkend rijk. De Cubaanse communistische leider Castro hamstert honderden miljoenen dollars in overzeese banken. De duivelse Noord-Koreaanse moordenaar Kim II Song en zijn kinderen leiden een decadent en verkwistend leven.

In het dagelijkse leven in China verafschuwen de gewone mensen de lege politieke ‘studieessies’. Aangezien iedereen weet dat ze bedrieglijk zijn, vermijdt men meer en meer expliciet te zijn in politieke kwesties. Niemand, noch de sprekers, noch de luisteraars op deze politieke vergaderingen zou echter openlijk over zulk bedrog spreken. Dit is een algemeen bekend ‘geheim’. De mensen noemen dit fenomeen ‘oprechte onoprechtheid’. De hoge deuntjes van de CCP, de ‘Drie Representaties’ van enkele jaren geleden, later ‘het verbeteren van de capaciteit van de regering’, vandaag ‘drie harten’ – het stabiliseren, verwarmen en winnen van de harten van het volk – zijn allemaal onzin. Welke regerende partij zou niet de belangen van het volk vertegenwoordigen? Welke regerende partij zou niet geven om de bekwaamheid van de regering? Welke regerende partij houdt zich niet bezig met het bereiken van de harten van de mensen? Welke partij dan ook die zich niet met deze kwesties bezighoudt, zou spoedig van het politieke toneel verwijderd worden. Maar de CCP behandelt dergelijke overvullige slogans als ingewikkelde, diepzinnige theorieën en eist van iedereen dat ze bestudeerd worden.

Wanneer het doen alsof geleidelijk aan is ingeprent in de gedachten en gewoonten van meer dan een miljard mensen en dit de cultuur van de Partij is geworden, dan wordt de maatschappij zelf onecht, pretentius en zinloos. De maatschappij is in een staat van crisis en heeft gebrek aan eerlijkheid en vertrouwen. Waarom heeft de CCP deze situatie gecreëerd? In het verleden was het voor haar ideologie; nu is het voor haar eigenbelang. De leden van de CCP weten van zichzelf dat ze doen alsof, maar toch doen zij alsof. Als de CCP dergelijke slogans en formaliteiten niet zou promoten, zou zij het volk niet kunnen intimideren. Zij zou het volk niet kunnen dwingen haar te volgen en te vrezen.

Het geweten ontkennen en gerechtigheid opofferen voor de belangen van de Partij

In het boek *Over de morele ontwikkeling van de Communistische Partij* accentueerde Liu Shaoqi[9] vooral de behoefte “voor de leden van de Partij om hun individuele belangen onder te brengen bij de belangen van de Partij”. Onder de leden van de CCP is er nooit een gebrek aan rechtschapen mensen geweest die over het land en haar volk bezorgd zijn, noch is er een tekort

aan eerlijke en oprechte ambtenaren geweest die echt de mensen hebben gediend. Maar in de ‘CCP-machine’ van eigenbelang kunnen deze ambtenaren niet overleven. Onder de constante druk ‘om menselijkheid te onderwerpen aan de aard van de Partij’ vinden zij het vaak onmogelijk om verder te gaan, of riskeren zij verwijderd te worden van hun posities, of erger, riskeren zij corrupt te worden.

Het Chinese volk heeft het wreedaardige regime van de CCP aan den lijve ondervonden en een diepgaande vrees ontwikkeld voor het geweld van de CCP. Daarom durven mensen rechtvaardigheid niet te handhaven en geloven zij niet langer in hemelse wetten. Eerst onderwerpen zij zich aan de macht van de CCP en geleidelijk aan worden zij gevoelloos en onverschillig ten aanzien van kwesties die hen zelf niet aangaan. Om te kunnen bezwijken voor de macht van de CCP is zelfs de logica van hun denken bewust omgevormd. Dit is het resultaat van de kwaadaardige aard van de CCP.

De CCP manipuleert nationalistische gevoelens om het volk op te hitsen

De CCP-slogans “patriottisme” en “nationalisme” zijn de suikerlaag om mensen te verleiden. Zij zijn niet alleen de belangrijkste strijdkreten van de CCP, maar zijn ook vaak haar herhaaldelijk uitgevaardigde bevelen en doorgewinterde strategieën. Overzeese Chinezen die decennia lang niet hebben durven terugkeren naar China om daar te leven, kunnen na het lezen van de nationalistische propaganda in de overzeese editie van de *Ren Min Ri Bao* meer patriottisch worden dan de Chinezen die binnen China leven. Chinezen die geen “neen” durven te zeggen tegen welk beleid van de CCP dan ook, waren wreed genoeg om de ambassade en het consulaat van de V.S. in China te bestormen, met eieren en stenen te gooien en auto’s en vlaggen van de V.S. te verbranden, dit alles onder het mom van “nationalisme”.

Wanneer de CCP tegen een kwestie aanloopt die gehoorzaamheid van het volk vereist, gebruikt zij “patriottisme” en “nationalisme” om mensen in een korte tijd te mobiliseren. Voor kwesties met betrekking tot Taiwan, Hong Kong, Falun Gong, de botsing tussen een spionagevliegtuig van de V.S. en een Chinese straaljager, heeft de CCP de gecombineerde methode van collectieve hersenspoeling en terreur onder hoge druk gebruikt om mensen in een oorlogszuchtige staat van geest te brengen. Deze methode is vergelijkbaar met die van de Duitse fascistten.

Door alle andere informatie te blokkeren is de hersenspoeling van de CCP ongelooflijk succesvol geweest. Alhoewel de Chinezen niet houden van de CCP, denken zij volgens de door de CCP ingeprinte, verwrongen denkpatronen. Door dagelijks naar de analyses op CCTV[10] te kijken tijdens de door de V.S. geleide Irakese oorlog bijvoorbeeld, zijn vele mensen opgehitst. Zij hebben een sterk gevoel van haat en van wraak en hebben de wens om te vechten, terwijl ze tegelijkertijd een nieuwe oorlog vervloeken.

Schaamteloosheid — de Partij boven het land plaatsen en het volk dwingen om de Partij als moeder te beschouwen

Één van de uitdrukkingen die de CCP vaak gebruikt om mensen te bedreigen is het “uitsterven van de Partij en het land”, waarbij “de Partij” vóór “het land” wordt geplaatst. Het principe dat aan de grondlegging ligt van de Staat van China is “dat er geen nieuw China zou zijn zonder de CCP.” Van kinds af aan zijn de mensen opgeleid om “naar de Partij te luisteren” en “zich als goede kinderen van de Partij te gedragen”. Zij bezongen de Partij met lof: “Ik beschouw de Partij als mijn moeder”, “Oh Partij, mijn dierbare moeder”, “De reddende genade van de Partij is

dieper dan de oceaan”, “Liefde voor mijn vader en moeder kan liefde voor de Partij niet overtreffen”.[11] Zij zouden “gaan vechten waar de Partij ons heen leidt”. Toen de overheid rampenhulp aanbood, dankten de mensen “de Partij en de overheid” – eerst de Partij en daarna de overheid. Een militaire slogan luidt: “De Partij heeft de macht over het kanon”. Toen Chinese deskundigen het uniform voor rechters ontwierpen, zetten zij vier gouden knopen op de nekband van het uniform. Die knopen staan van boven naar beneden op een rij om achtereenvolgens de Partij, het volk, de wet en het land te symboliseren. Het betekent dat “de Partij” altijd boven “de wet”, “het land”, en “het volk” zal worden geplaatst, ook al ben je de rechter.

“De Partij” is de allerhoogste macht in China geworden, en “het land” is de ondergeschikte van de Partij geworden. “Het land” bestaat voor “de Partij”, en van “de Partij” wordt gezegd dat het de belichaming van het volk en het symbool van “het land” is geworden. Liefde voor de Partij, de Partijleiders en het land worden samengevoegd. Dit is de fundamentele oorzaak voor het feit dat nationalisme in China verworden is.

Onder de subtiele maar aanhoudende invloed van de propaganda en het onderwijs van de CCP begonnen vele mensen, Partijleden of niet, de Partij en het land bewust of onbewust door elkaar te halen. Zij zijn gaan accepteren dat het “belang van de Partij” aan alles superieur is en dat de “belangen van de Partij gelijk zijn aan de belangen van het volk en het land”. Het resultaat van deze indoctrinatie heeft het klimaat gecreëerd voor de Partij om de nationale belangen te verraden.

Het spel van het ‘goedmaken’ en misdaden benoemen als zijnde ‘grote prestaties’

De CCP heeft vele blunders in de geschiedenis gemaakt, maar zij heeft door middel van ‘herstel en vergoeding’ altijd de schuld doorgeschoven naar bepaalde individuen of groepen. Dit heeft niet alleen haar slachtoffers erg dankbaar gemaakt jegens de CCP, maar heeft de CCP tevens toegestaan zich volledig te onttrekken aan alle verantwoordelijkheid voor haar misdaden. De CCP beweert om zelf “niet alleen onbevreesd te zijn om fouten te maken, maar ook goed te zijn in het verbeteren ervan”[12]. Dit is het magische toverdrankje van de CCP waarmee zij herhaaldelijk haar aansprakelijkheid is ontlopen. Aldus blijft de CCP voor altijd ‘groots, glorieus en correct’.

Misschien zal de CCP op een dag beslissen om de slachting op het Plein van de Hemelse Vrede en de reputatie van Falun Gong te herstellen. Maar dit zijn eenvoudigweg de machiavellistische tactieken die de CCP gebruikt om haar stervende bestaan in een wanhopige poging te rekken. De CCP zal nooit de moed hebben om zich te bezinnen, haar eigen misdaden bloot te leggen, of voor haar eigen zonden te boeten.

VI. DE CCP TOONT HAAR DOORTRAPTE AARD DOOR HET GEBRUIK VAN STAATSTERREUR IN HAAR POGING OM “WAARACHTIGHEID, MEDEDOGEN EN VERDRAAGZAAMHEID” TE ELIMINEREN

DE frauduleuze ‘zelfverbranding’ op het Plein van de Hemelse Vrede die door de CCP sekte in scène werd gezet, kan de CCP-leugen van de eeuw worden genoemd. Om Falun Gong te onderdrukken was de overheid zo verdorven dat zij vijf mensen verleidde om zich voor te doen als beoefenaars van Falun Gong en hun nep-zelfverbranding op het Plein van de Hemelse Vrede

choreografeerde. Door mee te doen in het complot tekenden deze vijf mensen zonder te weten hun eigen doodvonnis en werden ofwel ter plekke doodgeslagen ofwel achteraf vermoord. Slow-motion analyse van de zelfverbrandingsvideo die door CCTV werd uitgezonden, toont overduidelijk dat één van de zelfverbranders, Liu Chunling, ter plekke stierf na hard te zijn neergeslagen door een politieofficier. Andere gebreken in de film betreffen de zithouding van Wang Jingdong, de plastic fles (naar zeggen, gevuld met benzine) die zich nog intact tussen zijn knieën bevond nadat het vuur gedoofd was, het gesprek tussen een arts en het jongste slachtoffer Liu Siying, en de aanwezigheid van cameramannen die klaar stonden om alles op film vast te leggen. Deze en andere feiten zijn voldoende om aan te tonen, dat het zelfverbrandingsincident oplichterij was en moedwillig in elkaar was gezet door het misdadige regime van ex-president en Partijleider Jiang Zemin, met als doel Falun Gong opzettelijk vals te beschuldigen.[13]

De CCP gebruikte verachtelijke en wrede methoden in haar afgekondigde campagne om Falun Gong uit te roeien. Hierbij eigende zij zich op onrechtmatige wijze de financiële middelen toe die de natie in de afgelopen twintig jaar dankzij hervormingen en het openen van de grenzen had geaccumuleerd. Zij mobiliseerde de Partij, de overheid, het leger, de politie, spionnen, buitenlandse diplomaten en verschillende andere (overheids)organisaties. Zij beïnvloedde de wereldwijde mediaberichtgeving door een strikte informatieblokkade door te voeren met hightech controle van individuen. Zij deed dit alles om een vreedzame groep mensen die Falun Gong beoefenen, te vervolgen. Falun Gong is een traditionele Chinese vorm van *Qigong* die lichaam, geest en moreel karakter verfijnt volgens de principes “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid”. Een dergelijke wrede vervolging van onschuldige mensen omwille van hun geloof toont de gedegeneerde aard van de CCP.

Geen schurk in de geschiedenis is zo verraderlijk en heeft zo erg gelogen als Jiang Zemin en de CCP. Zij gebruiken een verscheidenheid aan leugens, die allen gericht zijn op het manipuleren van verschillende noties en ideeën die mensen hebben. Op deze manier worden de mensen gemakkelijk verleid om de leugens van de CCP te geloven, en kan de Partij haat opwekken jegens Falun Gong. Gelooft men in wetenschap? Dan zegt de CCP dat Falun Gong bijgelovig is. Vindt men politiek onaangenaam? Dan zegt de CCP dat Falun Gong aan politiek doet. Benijdt men de rijken in China of overzees? Dan zegt de CCP dat Falun Gong rijkdom verzamelt. Heeft men bezwaar tegen organisaties? Dan zegt de CCP dat Falun Gong een strakke organisatie heeft. Is men de ziekelijke verering van persoonlijkheden moe die in China verscheidene decennia geduurd heeft? Dan zegt de CCP dat Falun Gong iemand geestelijk in zijn macht wil hebben. Is men nationalistisch? Dan zegt de CCP dat Falun Gong anti-China is. Is men bang voor onrust? Dan zegt de CCP dat Falun Gong de stabiliteit verstoort. Vraagt men zich af of Falun Gong werkelijk “Waarachtigheid, Mededogen en Verdraagzaamheid” hooghoudt? Dan zegt de CCP dat Falun Gong noch waarachtig, noch mededogend, noch verdraagzaam is. Zij verdraaide zelfs de logica door te beweren dat mededogen het verlangen om te doden kan opwekken.

Vertrouwt men erop dat de overheid dergelijke leugens niet zou verzinnen? De CCP verzint leugens die nog groter en schokkender zijn, van zelfmoorden tot zelfverbranding, van het vermoorden van familieleden tot seriemoorden – zoveel leugens dat je het moeilijk vindt om ze niet te geloven. Sympathiseert men met Falun Gong? De CCP verbindt iemands politieke evaluatie aan de vervolging van Falun Gong en men wordt gedegradeerd, ontslagen of verliest privileges indien Falun Gong beoefenaars uit het gebied waarvoor men verantwoordelijk is, beroep aantekenen in Beijing. Zo wordt men gedwongen om een vijand van Falun Gong te worden.

De CCP heeft talloze Falun Gong beoefenaars ontvoerd en hen aan hersenspoelsessies onderworpen in een poging hen te dwingen hun oprechte geloofsovertuiging op te geven, zich af te keren van Falun Gong en te beloven te stoppen met de beoefening ervan. De CCP heeft diverse boosaardige manieren gebruikt om hen te overtuigen, waaronder het gebruiken van hun familieleden, carrière en onderwijs om hen onder druk te zetten; het onderwerpen aan diverse wrede martelingen en zelfs het straffen van hun familieleden en collega's. Falun Gong beoefenaars die met succes gehersenspoeld zijn, worden op hun beurt gebruikt om andere beoefenaars te kwellen en te hersenspoelen. De wrede CCP staat erop om goede mensen in duivels te veranderen en hen te dwingen tot aan het einde van hun dagen een duister pad te bewandelen.

VII. HET ONRECHTVAARDIGE SOCIALISME MET 'CHINESE KENMERKEN'

DE term 'Chinese kenmerken' wordt gebruikt om de misdaden van de CCP te verbergen. De CCP heeft al deze tijd beweerd dat zij haar succes in de revolutie van China te danken heeft aan de "integratie van Marxisme-Leninisme met de concrete werkelijkheid van de Chinese revolutie". De CCP heeft vaak de term 'kenmerk' misbruikt als ideologische steun voor haar grillige en doortrapte beleid.

Grillige en misleidende methoden

Onder een façade van 'Chinese kenmerken' is datgene wat de CCP verwezenlijkt heeft niets dan absurditeit.

Het doel van de CCP revolutie was het realiseren van het publieke bezit van productiemiddelen. Zij heeft vele jonge mensen misleid lid te worden van de Partijorganisatie voor de idealen van het communisme en eenheid. Velen onder hen verraadden zelfs hun families die in het bezit waren van eigendom. Maar 83 jaar na het begin van de CCP is het kapitalisme teruggekeerd en pas nu is het een deel geworden van de CCP zélf, de CCP die oorspronkelijk sociale gelijkheid hoog in het vaandel hield.

Vandaag de dag zijn er onder de kinderen en familieleden van leiders van de CCP veel nieuwe kapitalisten met een fortuin, en vele leden van de Partij hebben gepoogd om tot deze groep van 'nouveau riche' (nieuwe rijken) toe te treden. De CCP elimineerde de landeigenaren en de kapitalisten in naam van de revolutie en eigende zich hun bezittingen toe. Nu zijn de leden van de nieuwe 'royalty' van de CCP door fraude en corruptie nog rijkere kapitalisten geworden. Zij die de Partij volgden tijdens de eerste revoluties verzochten nu: "Als ik de situatie van vandaag had gekend, dan zou ik toen niet meegedaan hebben." Na verscheidene decennia van zweet en tranen realiseren zij zich, dat zij de bezittingen van hun broeders en vaders evenals hun eigen leven eenvoudigweg aan de kwaadaardige CCP-sekte hebben gegeven.

De CCP spreekt van de economische basis die de 'superstructuur'[14] bepaalt; in werkelijkheid is het de bureaucratische economische basis van corrupte ambtenaren van de CCP die de 'superstructuur met harde onderdrukking' bepaalt. Het onderdrukken van het volk is daarom het basisbeleid van de CCP geworden.

Een ander onrechtvaardig kenmerk van de CCP toont zich in het veranderen van de definitie van culturele concepten, en vervolgens het gebruiken van deze herziende definities om mensen te

bekritisieren en te overheersen. Het concept ‘Partij’ is een dergelijk voorbeeld. Sinds het begin der tijden zijn partijen over de hele wereld opgericht. Alleen de Communistische Partij oefent macht uit voorbij het domein van een partijcollectief. Als iemand lid wordt van de Partij, zal zij alle aspecten van iemands leven controleren, met inbegrip van het geweten, het voortbestaan, en het privé-leven. Wanneer zij politiek gezag wordt gegeven, controleert de CCP de maatschappij, de overheid en de staatsapparaten. Zij schrijft alle kwesties voor, van zaken zo belangrijk als wie de voorzitter van het land of de minister van Defensie zou moeten zijn, of welke verordeningen en regels gemaakt zullen worden, tot aan zaken zo klein als waar men zou moeten leven, met wie men kan huwen en hoeveel kinderen men mag hebben. De CCP heeft alle denkbare methoden van overheersing bijeengeraapt.

Onder het mom van dialectiek heeft de CCP het holistische denken, het logisch denkend vermogen en de onderzoekende geest van de filosofie volledig vernietigd. Terwijl de CCP spreekt over ‘verdeling naar bijdrage’, is het proces in gang gezet om ‘sommige mensen toe te staan als eerste rijk te worden’, en ook ‘verdeling naar macht’. De CCP gebruikt de vermomming van ‘het hartgrondig dienen van het volk’ om diegenen die vasthouden aan deze idealen te bedriegen. Zij hersenspoelt en controleert deze mensen vervolgens volledig om hen geleidelijk aan te veranderen in volgzaame werktuigen die ‘de Partij hartgrondig dienen’, maar die zich niet durven uit te spreken voor het volk.

Een machiavellistische Partij met ‘Chinese kenmerken’

Door het principe te gebruiken dat de partijbelangen alle andere overwegingen overtreffen, heeft de CCP de Chinese maatschappij vervormd met de middelen van een kwaadaardige sekte. Ze heeft daarmee een waarlijk belachelijk bestaan gecreëerd. Dit bestaan verschilt van elke andere staat, overheid of organisatie. Haar principe is het hebben van geen principe; er bevindt zich geen oprechtheid achter haar ‘glimlachen’. Goedhartige mensen kunnen de CCP echter niet begrijpen. Zich baserend op universele morele waarden, kunnen zij zich niet voorstellen dat een dergelijke kwaadaardige entiteit een land kan vertegenwoordigen. De CCP vestigde zichzelf onder het mom van ‘Chinese kenmerken’ temidden van andere naties in de wereld. De ‘Chinese kenmerken’ zijn een eufemisme geworden voor ‘de schurkachtige kenmerken van de CCP’.

Met de ‘Chinese kenmerken’ werd het “verlamde kapitalisme” van China omgezet in “socialisme”; “werkloosheid” werd “wachten op werkgelegenheid”; “ontslagen worden” werd “buiten dienst” zijn; “armoede” werd het “beginstadium van het socialisme”; en de rechten van de mens en de vrijheid van meningsuiting en geloof werden afgezwakt tot slechts het recht om te overleven.

De Chinese natie bevindt zich in een ongekende morele crisis

In het begin van de jaren 1990 was er een populair gezegde in China: “Ik ben een schurk en ik ben van niemand bang.” Dit is het trieste gevolg van verscheidene decennia aan kwaadaardig bewind van de CCP, van het opleggen van corruptie aan de natie. De schijnwelvaart van de Chinese economie gaat hand in hand met de snel dalende moraliteit in alle geledingen van de maatschappij.

De volksvertegenwoordigers van het Chinese volk spreken tijdens het volkscongres veelvuldig over de kwestie van ‘eerlijkheid en vertrouwen’. In de toelatingsexamens van de universiteit moeten de studenten over eerlijkheid en vertrouwen schrijven. Dit geeft aan dat gebrek aan

vertrouwen en eerlijkheid, en een daling in moraliteit een onzichtbare maar alomtegenwoordige crisis in de Chinese maatschappij zijn geworden. Corruptie, fraude, nepproducten, misleiding, kwaadwilligheid en maatschappelijk gedegenereerde morele waarden zijn een alledaags verschijnsel. Er is niet langer enige vorm van vertrouwen tussen mensen.

Is voor degenen die beweren tevreden te zijn met een betere levensstandaard, stabiliteit in hun leven niet hun primaire zorg? Wat is de belangrijkste factor voor sociale stabiliteit? Het is moraliteit. Een maatschappij met vervallen moraliteit kan onmogelijk veiligheid en zekerheid bieden.

De CCP heeft tot nu toe bijna alle traditionele godsdiensten neergeslagen en het traditionele waardesysteem ontmanteld. De gewetenloze manier waarop de CCP rijkdom verwerft en mensen bedriegt heeft effect op de hele maatschappij gehad. Het heeft de maatschappij corrupt gemaakt en de mensen tot schurkachtig gedrag aangezet. De CCP die op slinkse wijze regeert, heeft uiteindelijk als omgeving een corrupte maatschappij nodig om te overleven. Dat is de reden waarom de CCP alles probeert om de mensen tot haar niveau te verlagen en de Chinese mensen in verschillende mate tot samenzweerdens probeert om te vormen. Dit is hoe de misleidende CCP aard de morele fundering vernietigd die het Chinese volk lang heeft onderhouden.

BESLUIT

“HET is gemakkelijker om rivieren en bergen te verplaatsen dan om iemands aard te veranderen.”[15] De geschiedenis heeft aangetoond dat telkens wanneer de CCP haar grip wat verslapt, zij dit doet zonder de intentie het volk helemaal van haar grip te bevrijden. Na de Grote Hongersnood van de vroege jaren '50 nam de CCP het programma 'Drie vrijheden en één overeenkomst' (San Zi Yi Bao)[16] in gebruik in een poging de landbouwproductie te herstellen, maar zonder de bedoeling om de 'slaven'-status van de Chinese boeren te veranderen. De 'economische hervorming' en de 'liberalisering' in de jaren '80 weerhield de CCP er niet van in 1989 het slagersmes te heffen tegen haar eigen mensen. In de toekomst zal de CCP haar façade blijven wijzigen, maar haar onbillijke aard zal niet veranderen.

Sommige mensen denken dat het verleden tot het verleden behoort, dat de situatie is veranderd, en dat de CCP van nu niet de CCP van toen is. Sommigen zouden met de valse vertoningen tevreden kunnen worden gesteld en zelfs ten onrechte kunnen gaan geloven dat de CCP zich heeft gebeterd, in een proces van hervorming is, of de intentie heeft verbeteringen te maken. Zij zouden slechte ervaringen met de CCP uit het verleden voortdurend kunnen gaan verdringen. Dit alles biedt de gewetenloze bende van de CCP slechts de kans om te overleven en de mensheid te blijven bedreigen.

Alle inspanningen van de CCP zijn erop gericht om het volk het verleden te doen vergeten. Alle strijd onder het volk is een herinnering aan de onrechtvaardigheden die het volk door toedoen van de CCP heeft gekend.

In feite is de geschiedenis van de CCP er één die het geheugen van het volk heeft uitgewist, een geschiedenis waarin de kinderen niet de ware ervaringen van hun ouders kennen, een geschiedenis waarin honderden miljoenen burgers het enorme conflict verdragen om ofwel het verleden van de CCP te vervloeken, ofwel hoop te houden voor de toekomst van de CCP.

Toen het kwade spook van het communisme deze wereld binnenkwam, liet de Communistische Partij het tuig van de maatschappij los en gebruikte zij de opstand van het gespuis om politieke

macht te grijpen en te handhaven. Wat zij door middel van bloedbaden en tirannie heeft gedaan, is het vestigen en handhaven van despotisme in de vorm van 'Partijbezetenheid'. Door de zogenaamde ideologie te gebruiken van de 'strijd' die zich verzet tegen de natuur, de wetten van de hemel, de menselijke natuur en het universum, vernietigt zij het menselijke geweten en de menselijke goedmoedigheid, en vernietigt zij verder de traditionele beschaving en moraliteit. Zij heeft bloedige slachtingen en gedwongen hersenspoeling gebruikt om een kwaadaardige communistische sekte tot stand te brengen en heeft daarbij een natie gecreëerd met een verwrongen denkwijze om zo het land te kunnen regeren.

Door de hele geschiedenis van de CCP heen zijn er gewelddadige perioden geweest waarin de rode verschrikking haar piek bereikte en benarde perioden waarin de CCP maar net aan haar ondergang ontsnapte. Elke keer weer gebruikte de CCP haar sluwe methoden om zich aan een crisis te onttrekken, alleen maar om op een volgende ronde van geweld af te stevenen, daarbij voortdurend het Chinese volk bedriegend.

Wanneer het volk de doortrapte aard van de CCP zal herkennen en zich verzet tegen haar misleidende valse verschijning, zal het einde voor de CCP en haar gewetenloze aard gekomen zijn.

* * * *

TOT SLOT...

In vergelijking met de 5000 jaar oude geschiedenis van China is het 55 jaar oude bewind van de CCP in één tel voorbij. Voordat de CCP tot stand kwam, had China de meest verheven beschaving in de geschiedenis van de mensheid gecreëerd. Met de buitenlandse invasie en China's binnenlandse problemen greep de CCP haar kans om verwoesting uit te storten over de Chinese natie. Zij heeft tientallen miljoenen het leven ontnomen, talloze families vernietigd en de ecologische middelen waar China's overleving van afhangt, opgeofferd. Nog veel verschrikkelijker is de bijna totale vernietiging van China's morele fundering en ondergang van haar rijke culturele tradities.

Wat zal de toekomst van China zijn? Welke richting zal China nemen? Zulke ernstige vragen zijn te ingewikkeld om in een paar woorden te bespreken. Nochtans is één ding zeker: als er geen wederopbouw komt van de moraliteit van de natie, geen herstel van een harmonieuze samenleving tussen mens en natuur, en tussen mens, hemel en aarde, als er geen geloof of cultuur is voor een vreedzame samenleving van mensen onderling, dan zal het voor de Chinese natie onmogelijk zijn om een rooskleurige toekomst tegemoet te zien.

Na verscheidene decennia van hersenspoeling en onderdrukking heeft de CCP haar manier van denken en haar norm voor goed en kwaad in de levens van de Chinese mensen ingeprent. Dit heeft het volk ertoe geleid om de verdorvenheid en het bedrog van de CCP te accepteren en te rationaliseren, deel te worden van de valsheid van de CCP en de ideologische basis te verschaffen voor het voortbestaan van de CCP.

De kwade doctrines die door de CCP in onze levens werden ingeprent te elimineren, de volslagen gewetenloze aard van de CCP te onderscheiden, en onze menselijke natuur en geweten te herstellen – al deze zaken vormen de eerste en noodzakelijke stap op weg naar een geleidelijke overgang naar een maatschappij vrij van de Communistische Partij.

Of deze weg standvastig en vreedzaam kan worden bewandeld zal afhangen van de veranderingen die iedere Chinese burger in zijn hart maakt. Ook al schijnt de CCP alle middelen en gewelddadige apparatuur in het land te bezitten, als elke Chinese burger in de kracht van de waarheid gelooft en moraliteit hooghoudt, dan zal het kwaadaardige spook van de CCP het fundament van haar bestaan verliezen. Alle middelen zouden onmiddellijk kunnen terugkeren naar de handen van de rechtschapenen. Dat is het moment waarop de wedergeboorte van China zal plaatsvinden.

Alleen zonder de Chinese Communistische Partij zal er een nieuw China zijn.

Alleen zonder de Chinese Communistische Partij is er hoop voor China.

Zonder de Chinese Communistische Partij zal het oprechte en goedwillige Chinese volk de historische pracht van China doen herleven.

VOETNOTEN

[1] Volgens de traditionele Confucianistische gedachte regeren keizers of koningen volgens het mandaat van de hemel, en om zo een dergelijk gezag gegeven te worden, dienen hun morele verwezenlijkingen overeen te stemmen met die opperste verantwoordelijkheid. Bij Mencius kan ook een gelijkaardige gedachte worden gevonden. Toen er in het vers “Wie verleent de monarchistische macht?” werd gevraagd wie het land en het regerende gezag aan keizer Shun verleende, zei Mencius: “Het was de hemel.” Het idee van de goddelijke oorsprong van macht kan ook in de westelijke Christelijke traditie worden gevonden. In de verzen 13:1 uit *De Bijbel* (King James versie) vindt men bijvoorbeeld: “Laat elke ziel onderworpen zijn aan de hogere machten. Want er is geen macht buiten die van God: de machten die er zijn worden verordend door God.”

[2] ‘Één centrum’ verwijst naar economische ontwikkeling, terwijl de ‘twee basispunten’ het volgende zijn: handhaving van de vier basisprincipes (de socialistische weg, de dictatuur van het proletariaat, de leiding van de CCP, het Marxisme-Leninisme en de Gedachte van Mao) en doorgaan met het beleid van hervorming en openen van de grenzen.

[3] Gegevens komen uit een rapport van het Xinhua Persbureau op 4 maart 2004.

[4] *Mu* is een oppervlakte-eenheid die in China wordt gebruikt. 1 *mu* = 6,7 are.

[5] Gegevens komen uit een rapport van het *Xinhua Persbureau* op 29 Februari 2004.

[6] Het ‘Drie ‘Zonder’ Principe’ kwam ook voor in het verleden. In 1979 stelde Deng Xiaoping een ‘Drie ‘Zonder’ Principe’ voor om mensen aan te moedigen hun meningen te uiten: zonder etikettering, zonder aanvallen, en zonder het muggenziften op fouten. Dit zou het volk eraan moeten herinneren dat Mao ook de intellectuelen in de jaren 1950 aanmoedigde, hetgeen gevolgd werd door de wreedaardige vervolging van hen die hun meningen uitten. Het nu onlangs voorgestelde ‘Drie ‘Zonder’ Principe’ verwijst naar “ontwikkeling zonder debatten, vordering zonder strijd, en vooruitgang zonder tevredenheid over het achterblijven”.

[7] Basiswet Artikel 23 van Hong Kong werd door de overheid van Hong Kong in 2002 voorgesteld onder druk van Beijing. Het artikel vertegenwoordigde een ernstige erosie van vrijheid en mensenrechten in Hong Kong, wat het ‘één land, twee systemen’ beleid dat door de CCP werd beloofd ondermijnde. Er was wereldwijde tegenkanting tegen Artikel 23 en het werd uiteindelijk ingetrokken in 2003.

[8] Taiwan maakte oorspronkelijk deel uit van het Chinese grondgebied. Toen de CCP de macht greep op het Chinese vasteland, had ze geen controle over Taiwan. Het eiland erkende de heerschappij van de CCP niet, bestuurde zichzelf, en wordt sindsdien door de CCP beschouwd als een afvallige provincie. De CCP heeft haar wens om Taiwan te veroveren en te annexeren nooit laten varen.

[9] Liu Shaoqi, voorzitter van China tussen 1959 en 1968, werd beschouwd als de opvolger van Mao Zedong. Tijdens de Culturele Revolutie (1966-1976) werd hij vervolgd als verrader, spion, en overloper. Hij stierf in 1969 na ernstig misbruikt te zijn tijdens zijn opsluiting door de CCP.

[10] CCTV (het Chinese Centrale Televisiestation) is eigendom van en wordt direct beheerst door de centrale overheid. Het is het belangrijkste televisiestation op het Chinese vasteland.

[11] Deze geciteerde uitdrukkingen zijn titels van liederen die tijdens het Mao tijdperk in de jaren 1960 en de vroege jaren 1970 werden geschreven en gezongen.

[12] Mao zei ooit dat wij bang zijn om fouten te maken en bezorgd zijn ze te verbeteren.

[13] Op 23 januari 2001 vond het zogenaamde ‘zelfverbrandingsincident’ plaats op het Plein van de Hemelse Vrede in Beijing. Het betreft een geënceneerd incident dat deel uitmaakt van de CCP’s lasterpropaganda tegen Falun Gong. Voor meer informatie over dit incident en een gedetailleerde analyse, zie:

<http://www.faluninfo.nl/article/all/200503/1111824439.html> (in het Nederlands).

<http://www.clearharmony.net/articles/200109/1165.html> (in het Engels).

[14] Superstructuur in de context van de Marxistische sociale theorie verwijst naar de manier van interactie tussen de menselijke subjectiviteit en de materiële substantie van de maatschappij.

[15] Dit is een Chinees gezegde dat de duurzaamheid van iemands aard bevestigt. Het gezegde wordt ook vertaald als “de vos verliest zijn vel maar niet zijn streken”.

[16] Het economische hervormingsbeleid, bekend als het programma ‘Drie vrijheden en één overeenkomst’ (San Zi Yi Bao) dat door Liu Shaoqi, toen President van China, werd voorgesteld. Het programma stipuleerde landpercelen voor privé-gebruik, vrije markten, ondernemingen met totale verantwoordelijkheid voor hun eigen winsten en verliezen en het bepalen van productiequota’s op huishoudbasis.